

תכלין לשלחן שבת

פְּרֻשֶׁת: שְׁמוֹת

עלון מספר 285

העלון לעלוי נשמת:
בכור חי בן בטי,
אברהם זושא בן ר'
יהושע, לאה בת ר' יום
טוב ליפמאן, מיכאל בן
שרה, אלכסנדר בן מרי,
לודמילה בת לייב,
משה בן זוהרה, יהודה
בן שרה, יוסף בן חנה,
מנחם שלום בן שמחה,
חיים בן אסתר, תמרה
בת יעקב - **תנצב"ה**
ולחבדיל בין החיים
למתים, העלון
לרפואת: בת שבע בת
ליאורה, משה בן מנדל,
נפתלי בן דבורה,
סביטלנה צביה בת
ברכה, מרי בת חנה,
בתוך שאר חולי עמו
ישראל

נא לא לקרוא
בשעת התפילה
וקריאת התורה.
העלון טעון גניזה.
הלימוד בשבת
פי אלף מיום חול.
כדאי לקרוא
בשלחן שבת.

**זמני השבת -
כגב העלון**

נקודה בפְּרֻשָׁה:

השפעת הסביבה

חדש?

ועל כך השיבו הקדוש ברוך הוא: אתה צודק, אבל דע לך
שבתוך תוכם הם מאמינים בני מאמינים, וכל התדבירותם
נובעת מסבות חיצוניות ומהשפעת המצרים. אם ננתק אותם
לזמן קצר מהקשר עם המצרים (בתקופת עשר הפכות), תקף
תרצה איך הם שבים לשרשם ולקדשם.

כהוכחה לכך, נתן ה' בידו שלוש אותות, שהמכנה המשותף
שלם הוא שהצרה נבעה כתוצאה מהוצאת הדבר מן המסגרת
ומן השמוש הרגיל שלו.

באות הראשון שאלו ה' "מה זה בידך?", ענה "מטה". משה
השליך את המטה שהיה בידו ארצה, והוא הפך לנחש. מה גרם
לו זאת? שיצא חוץ למקומו והשליך ארצה. באות השני אמר לו
ה' שנייה ידו בחיקו - שם מקום היד, וכשהוציאה - הפכה היד
למצרעת כשלה. כשהשיבה לחיקו, שבה ככראשונה. ובאות
השלישי אמר לו שיקח מיס מן האור, וכששפכם ליבשה הפכו
לדם. בכל אלה - הראה לו ה' שהמקום גורם, והיציא משרשו
משיתנה לרעה.

כך - מסים האביר יעקב - בני ישראל נצלו מגלות מצרים, על
ידי נתוקם מהסביבה השלילית וחבורם מחדש לדתתם
הרוחנית. וכך בדיקת יתיה לעתיד לבוא - כשאנו נתנתק
מהסביבה הרעה, מייד תגיע גאלתנו הנצחית!

לדברי הרמב"ם (דעות, א) לח הסביבה וההכרה שהאדם נמצא
בה, הוא גורם מכריע המשפיע על חייו. לפיכך, על האדם
להשתדל בכל יכלתו להמצא בסביבה טובה. וזו לשונו הזב:
"דרך ברייתו של אדם להיות נמשך בדתותיו ובמעשיו אחר רעיו
וחבריו ונוהג כמנהג אנשי מדינתו. לפיכך צריך אדם להתחבר
לצדיקים ולישוב אצל החכמים תמיד, כדי שילמד מפעשיהם
ויתרחק מן הרשעים ההולכים בחשך כדי שלא ילמד מפעשיהם...

"והן לא יאמינו לי" (ד. א) "מי רוצה את השטר הזה?", נפגף
המורה בשטר של מאתים שקל מול תלמידיו. כצפוי, כל
האצבעות הורמו מעלה, וכלם צעקו: "אני!" "אני!" מי לא אוהב
קסף...?

לאחר מכן קמט המורה את השטר באצבעותיו, עד שהשטר
נראה היה כסמרטוט מרוט, ושוב שאל את תלמידיו: "מי רוצה
את השטר המקמט הזה?" שוב הורמו כל האצבעות הפתה גבוה
גבוה, וכלם צעקו: "אני!" "אני!"

לקח המורה את השטר, זרק אותו לרצפה, רמס אותו בנעליו,
ולכלף אותו בעפר. כעת פנה שוב המורה לתלמידיו: "האם גם
עכשו אתם מעונינים בשטר הזה?" "בואי", "בטח", ענו
התלמידים פה אחד.

הרים המורה את קולו, והעביר את הסטר לתלמידיו: "אתם
רואים! שטר קסף נשאר יקר גם כשהוא מקמט, מטנף ומלכלף.
מרימים אותו מהרצפה, מנקים אותו ומפשטים את קמטיו, וחוזר
הוא לערכו הקודם.

כך היא גם נשמת היהודי! יקרה היא כמרגלית! גם אם יהודי
נפל לתהומות ונשמתו התלכלכה בטמאת העוונות, עדין ערקה
רם ונשא, ואין כאן אלא טמאה חיצונית... יקום מהעפר, ושוב
בתשובה, ישטרף את נשמתו במי הדמעות, הטמאה החיצונית
תוסר, ותתגלה נשמה זכה וטהורה..."

כשמבקש הקדוש ברוך הוא מנשה לגאל את ישראל, משה
עמד וטען "והן לא יאמינו לי". מה בעצם טענתו?

הגאון המקבל רבי יעקב אבוחצירא זצ"ל בספרו "פתוחי
חותם" מסביר, שמושה רבנו טען בפני הקדוש ברוך הוא: איך
אתה מצוה אותי להודיע לעם ישראל שהגיע זמן גאלתם, הרי
הם שקועים במי"ט שערי טמאה של מצרים, כיצד נתן לצפות
שהם יאמינו שהגיע הקץ לשעבוד הנורא ולהתחלת עין רוחני

פנו לביתו, ומצאוהו יושב ולומד קאלי לא ארע דבר.
 "כבוד הרב", התפללא, "הרי אמורה להיות שיחה?" השיב
 להם רבי יחזקאל: "ידעתי בני ידעתי, אך לצערי הצרכתי להיות
 היום בתל אביב, וזה גרם לי רפיון מסים עד שאיני בפדרגה של
 הדברים אותם רציתי לומר".

לתלמידים ששמעו זאת, היה זה פרק כמוסר יותר מכל שיחה
 אחרת - עד כמה צריך להזהר מהשפעת הסביבה.
 עוד מספר עליו, שאחרי מלחמת העולם השנייה התגורר
 באמריקה, וקשה היה עליו לסבל את אורח החיים המערבי
 שהיה שם. והמשיך זאת לאדם שרוצה שכור נהנה מהיין,
 שיעדן אין זה משפיע עליו לשתות. אולם אם נכנס לבית המזיגה,
 ורים היין מזה באפ, זה כן משפיע. לכן הדרו לעלות לארץ
 ישראל שאורה מחכים. (אירומינו)

וכן אם היה במדינה שמנהגותיה רעים ואין אנשיה הולכים בדרך
 ישראל, ילך למקום שאנשיו צדיקים ונהגים בדרך טובה. ואם היו
 כל המדינות שהוא ידעם ושומע שמועתן נוהגים בדרך לא טובה
 כמו זמנו, או שאינו יכול ללכת למדינה שמנהגותיה טובים מפני
 הגיסות או מפני החלי, ישב לבדו יחידי כענין שנאמר 'ישב בדרך
 ידע' (איכה ג-כח). ואם היו רעים וחסאים שאין מניחים אותו
 לישב במדינה אלא אם כן נתערב עמהן ונהג במנהגם הרע, יצא
 למערות ולמדברות, ואל ינהיג עצמו בדרך חסאים".

מספר על הגאון רבי יחזקאל לוינשטיין זצ"ל, שהצריך יום אחד
 לשהות בעיר תל אביב. באותו ערב אמר היה למסר שיחה
 מוסרית בפני קבוצת תלמידים מצומצמת. התלמידים המתנינו,
 אך המשגיח בושש מלהגיע. הם החלו לדאג, אולי חלילה הרב
 אינו חש בטוב.

ספור לשבת:

כסף השירה

ברחוב, שנראה כבית ספר.
 'מעניין איך נראית כיתת לימודים בבני ברק', הוא אמר לעצמו,
 ובלי הרבה היסוסים דפק על אחת הדלתות, הכניס ראשו ושאל
 במבטאו המודגש: "אפשר להיכנס, בבקשה?" ראשיהם של כל
 הילדים הופנו מיידית לעבר האורח המוזר, והרבי' - מופתע
 מביקור בלתי צפוי זה - חייך ואמר: "בשמחה". הביאו לו כיסא
 קטן שלא ממש הלם את מידותיו, והוא התיישב בסוף הכיתה.
 הרבי, שהיה באמצע השיעור, לא ידע מיהו האורח המצוחצח
 ומה עליו לעשות בנסיבות המשונות הללו. הוא פנה אל הילדים
 ואמר להם: "ילדים יקרים! בואו נשיר שיר לכבוד האורח המיוחד
 שבא אלינו!" הרבי והתלמידים החלו לשיר את הניגון "שלום
 עליכם", הנשמע בכל בתי ישראל בלילות שבת.
 הרבי - כך נראה - אהב לשיר, והוא עצם את עיניו ושר יחד
 עם ילדי הכיתה בדביקות ובהתלהבות. לאחר שסיימו לשיר פקח
 הרבי את עיניו כדי להביט באורח, אך לתדהמתו האורח נעלם
 מהכיתה. הרבי חשש שמא לא נהג כראוי בהחליטו לשיר פתאום.
 זמר של שבת בעיצומו של השיעור.
 הוא פתח את דלת הכיתה ויצא לחפש את האורח הבלתי
 קרוא. למרבה המבוכה, הוא מצא את האורח עומד בפינת
 הפרוזדור ובוכה בדמעות שלישי.
 "מה קרה? האם פגענו בך באופן כל שהוא, שלא בכוונה?"
 איש העסקים ניסה לעצור את שטף הבכי. "קשה לי להסביר את
 פשר ההרגשה שלי, אבל גרמתם לי התרגשות גדולה בשירה
 שלכם, במראה הילדים הזכים והטהורים האלה. איפה עוד
 תמצא כיום טוהר כזה?!" הוא ניגב דמעות אחרונות והוסיף
 בהדגשה: "סיפרו לי שבני ברק היא מקום של אנשים מוזרים

איש עסקים אמיד הגיע מחו"ל לביקור בארץ.

ידידיו בארץ ישראל קיבלו את פניו בכבוד גדול והמליצו לו על
 המלונות היוקרתיים ביותר בארץ ועל נופים יפים שכדאי לו
 לחזות בהם. עם זאת, הם הדגישו באוזניו שוב ושוב שייזהר לא
 להיקלע לעיר החרדית בני ברק, כי גרים בה אנשים מסוכנים
 ומשונים.

"כאשר יראו אדם כמותך, יעשו הכול כדי להוציא ממך כספים
 לצורך מטרותיהם". אותו אדם לא היה מעלה על דעתו כלל
 להגיע לבני ברק, אולם מאחר ששמע עד כמה גרועים ומשונים
 האנשים שם, התמלא סקרנות וביקש לראות את הדברים כמו
 עיניו.

ביומו האחרון בארץ יצא לרחוב ועצר מונית. "קח אותי
 בבקשה לעיר בני ברק", הוא הורה לנהג. "לאיזה רחוב בבני
 ברק?" - "לא משנה איזה רחוב", ענה איש העסקים, "אני לא מכיר
 שום רחוב בעיר ההיא, רק רוצה לראות מה קורה שם...". נהג
 המונית התפלל על הבקשה המוזרה, אבל אין לו שום בעיה
 לנסוע גם בלי יעד כל עוד הוא מקבל את כספו.

בורא העולם הוביל את הנהג לרחוב חבוקוק, אף שלא הייתה
 שום סיבה נראית לעין להגיע לרחוב ההוא דווקא, שאינו רחוב
 ראשי כלל. המונית עצרה סמוך לאחד מתלמודי התורה של
 חסידות ידועה.

איש העסקים שילם לנהג, הודה לו ויצא לחקור את העיר
 המוזרה שתושביה משונים. הוא הביט לכל עבר וראה אנשים עם
 זקנים ופאות, חובשים כובעים ולובשים חליפות. חלק מהחליפות
 היו באמת קצת משונות לדעתו.

הוא לא היה ביישן גדול, והוא החליט להיכנס לאחד המבנים

אנשי תלמוד התורה עמדו נדהמים. רק ימים ספורים לפני כן נערכה אסיפת חרום, מאחר שהמצב הכלכלי של תלמוד התורה הורע בעקבות הגזירות הכלכליות. המצוקה הייתה קשה, ולא היה כל פתח תקווה נראה לעין... לבורא העולם לא סרות דרכים כיצד לפרנס את האדם, ורבים שלוחים למקום. כל אשר נותר הוא רק לבטוח בה' ולהאמין שהוא הזן והוא המפרנס היחיד. הבוטח, פרנסתו מזמנת לו ללא טרחה. (הינני בידיך)

שמנסים לסחוט כסף, אבל שכחו על הטוהר והקדושה שיש כאן. דע לך שביקרתי בהרבה מקומות בעולם, ורבים ביקשו את תרומתי וניסו להרשים אותי במוסדות שלהם, אל טהרה ויופי כמו שיש פה מעולם לא ראיתי". הוא הוציא מכיסו פנקס צ'קים ורשם תרומה של שמונה עשר אלף דולר לפקודת תלמוד התורה, באומרו: "זו רק ההתחלה, עוד אחזור לבקר כאן ובעוד מקומות בעיר המיוחדת הזו".

שֹׁנֵה הַלְכוֹת:

הַלְכוֹת שְׁמִיטָה

מתוך החוברת
"מצוות הארץ בהלכה ובאגדה"
לרב חזן שלום נקי שליט"א

חרישה

אסור לחרוש או לחפור לצורך הקרקע במכונה או שלא במכונה. (שכד, שבז) גם לחרוש לצורך הזריעה של השנה השמינית, אסור. ואם עבר וחרש, קנסוהו חכמים שלא יזרע בשדה תיכף במוצאי השביעית. (שלב)

בניית גדר

אסור לחפור בקרקע כדי לבנות גדר בין שדה לשדה חברו, אף שמטרתו כדי שלא יכנסו בהמות או בני אדם שיזיקו את הפירות. והטעם לזה, מחשש שמא יחזור בו, ובמקום להקים גדר, יטע נטיעה בחפירה זו. אולם מותר לבנות גדר ללא חפירה בקרקע. (רס)

קצירה

נאמר בתורה: "את ספיו קצירך לא תקצור", והיינו שאסור לקצור או לקטוף את הפירות כדרך שרגיל בכל השנה, שקוצר את כל השדה ומעמיד ערימה גדולה. אולם מותר לקצור או לקטוף אף בכלי מיוחד לכך, כמות שרגיל להביאה לביתו. ואם עבר וקצר באיסור, אין הפרי נאסר באכילה. (שב, שכב)

פירות שחנטו [שהגיעו לשליש גידולם] בשנה השישית, אין בהם קדושת שביעית, ומותר לקטפם כרגיל בשנת השמיטה. אך פירות שחנטו בשביעית, אף אם קוטף אותם בשמינית, יש בהם קדושת שביעית, ויקטפם באופן האמור לעיל. (שכב)

לוח זמנים לשְׁמִיטָה

ברכישה בחנות או בשוק - אין לקנות פירות בין התאריכים המסומנים בטבלה, או מוצרים המכילים פירות מתאריכים אלו - בלא הכשר מיוחד לשמיטה. **בקטיף עצמי (מהגינה וכדו')** - בתאריכים שבלוח "קדושת שביעית" - הגידולים שנקטפים הרי הם הפקר ופטורים מתרומות ומעשרות ויש לנהוג בהם קדושת שביעית. ירקות שנקטפו בתאריכים שבלוח מסומן "איסור ספיחין" - אסורים באכילה לעולם (לנוהגים כהרמב"ם). **ביעור** - בזמן הביעור יש להוציא את הפירות הקדושים בקדושת שביעית מן הבית ולהפקירם בפני שלושה אנשים, ולאחר מכן יכול להחזיר פירות אלו לביתו.

שם:	ברכישה בחנות או בשוק:	בקטיף עצמי (מהגינה וכדו'):	ביעור:
גזר	מתחילת השמיטה עד חנוכה בשנה שלאחר השמיטה	קדושת שביעית – מתחילת השמיטה. איסור ספיחין - בצמח שנשתל או נבט לאחר תחילת השמיטה, עד חנוכה בשנה שלאחר השמיטה	אין ביעור
גמבה	מתחילת השמיטה עד חנוכה בשנה שלאחר השמיטה	קדושת שביעית – מתחילת השמיטה. איסור ספיחין – בצמח שנשתל או נבט לאחר תחילת השמיטה, עד חנוכה בשנה שלאחר השמיטה	אין ביעור
גריסים	מתחילת חודש אייר (תחילת מאי) בשמיטה עד אמצע חודש אייר (תחילת מאי) בשנה שלאחר השמיטה (הרוב מייבא מחו"ל)	איסור ספיחין - בצמח שנשתל או נבט לאחר תחילת השמיטה, עד תחילת חודש כסלו (סוף נובמבר) בשנה שלאחר השמיטה	תחילת חודש כסלו (סוף נובמבר) שלאחר השמיטה
גרגר הנחלים	מתחילת השמיטה עד סופה	קדושת שביעית - מתחילת השמיטה עד סופה. אין איסור ספיחין	אין ביעור
גרנולה	מייבוא מחו"ל - אין צורך בהכשר לשמיטה		אין ביעור

גרעיני אבטיח	מתחילת חודש תמוז (תחילת יולי) בשמיטה עד	קדושת שביעית וספיחין - מתחילת חודש תמוז (תחילת יולי) בשמיטה עד אמצע חודש תמוז (תחילת יולי) בשנה שלאחר השמיטה.	אמצע חודש אב (אמצע אוגוסט) בשמיטה עד תחילת חודש אלול (אמצע אוגוסט) בשנה שלאחר השמיטה
גרעיני דלעת	מיובא מחו"ל - אין צורך בהכשר לשמיטה	קדושת שביעית - מתחילת השמיטה. איסור ספיחין - בצמח שנשתל או נבט לאחר תחילת השמיטה, עד תחילת חודש אב (סוף יולי) בשנה שלאחר השמיטה	אמצע חודש אב (אמצע אוגוסט) בשמיטה עד תחילת חודש אלול (אמצע אוגוסט) בשנה שלאחר השמיטה
גרעיני חמניות	מאמצע חודש אב (אמצע אוגוסט) בשמיטה עד תחילת חודש אלול (אמצע אוגוסט) בשנה שלאחר השמיטה	קדושת שביעית - מתחילת השמיטה. איסור ספיחין - בצמח שנשתל או נבט לאחר תחילת השמיטה, עד תחילת חודש אלול (אמצע אוגוסט) בשנה שלאחר השמיטה	אמצע חודש אלול (אמצע אוגוסט) בשמיטה עד תחילת חודש סיון (תחילת יוני) בשנה שלאחר השמיטה
זובדבן	מאמצע חודש ניסן (אמצע אפריל) בשמיטה עד אמצע חודש סיון (תחילת יוני) בשנה שלאחר השמיטה	קדושת שביעית - מאמצע חודש ניסן (אמצע אפריל) עד תחילת חודש אב (תחילת אוגוסט) בשמיטה. אין איסור ספיחין	מתחילת חודש אב (תחילת אוגוסט) בשמיטה עד תחילת חודש אלול (אמצע אוגוסט) בשנה שלאחר השמיטה
זחן	מתחילת חודש אב (תחילת אוגוסט) בשמיטה עד תחילת חודש אלול (אמצע אוגוסט) בשנה שלאחר השמיטה	קדושת שביעית וספיחין - מתחילת חודש אב (תחילת אוגוסט) בשמיטה עד סוף השמיטה	מתחילת חודש אב (תחילת אוגוסט) בשמיטה עד תחילת חודש אלול (אמצע אוגוסט) בשנה שלאחר השמיטה
דלורית	מתחילת השמיטה עד אמצע חודש סיון (תחילת יוני) בשנה שלאחר השמיטה	קדושת שביעית - מתחילת השמיטה. איסור ספיחין - בצמח שנשתל או נבט לאחר תחילת השמיטה, עד אמצע חודש סיון (תחילת יוני) בשנה שלאחר השמיטה	אמצע חודש תשרי (תחילת אוקטובר) בשנה שלאחר השמיטה

מאת: "כשרות".

בדיחות:

הדולר ירד כל כך עד שהרבי שלי התחיל לחלק כוס חד-פעמי במקום דולר...

"להיכנס לבית עם נעליים בזמן שמישהו שוטף את הבית - זה כמו להכנס עם דגל ישראל לעזה..."

הנהג: "אולי תפסיק כבר להוריד לי את הביטחון בנהיגה?"
הנוסע: "הפעם, לא אמרתי כלום!"
הנהג: "לא אמרת כלום, רק נכנסת עם קסדה לאוטו..."

אישה ניגשת בהיסוס למנתח, רגע אחרי שסיים ניתוח מסוכן לבעלה.

"דוקטור" שאלה בבכי, "אני רוצה שתגיד לי את האמת, ורק את האמת: בעלי יהיה מסוגל עוד לשטוף כלים?"

שני בחורים דפקו בדלת של אחד העשירים בשכונת יוקרה, ובקשו תרומה עבור אנשים מסכנים מובטלים.

העשיר השיב להם בעצבים: "מובטלים? שילכו לעבוד".

למחרת שוב דפקו בדלת, ובקשו תרומה בשביל אנשים מובטלים.

שוב התעצבן בעל הבית: "שילכו לעבוד" וטרק את הדלת.

כך זה נמשך יום אחר יום. עד שיום אחד כשהם דפקו אמר להם בעל הבית: "אתם יודעים מה אני מוכן לתרום, רק תגידו את

האמת; כמה אתם מרווחים? כמה בעלי העמותה נותנים לכם? אם

תענו לי באמת אני תורם".

הססו כמה שניות, ומייד אחד הבחורים השיב: "תשמע, אני מקבל

49% מכספי התרומות, אתה יודע על הטירחח..."

והשותף השני אמר "אתה מבין יש לנו בית לפרנס. גם אני מקבל

49% העשיר נדהם.

"ומה עם המובטלים המסכנים?" שאל העשיר.

ענה הבחור: "אה הם? שילכו לעבוד!"

מי תכנן את זה!?

חידות:

מתוך הספרים: "פיצוחים", ו"אתגרים".

חידת מחשבה:

בתחרות שחמט השתתפו 30 שחקנים. כל שחקן שיחק פעם אחת עם כל אחד מהיתר, וכל המשחקים נגמרו בניצחון של אחד מהצדדים - דבר שהקנה למנצח נקודה.

בתום הטורניר התברר דבר מפתיע: כל השחקנים צברו מספר זהה של נקודות!

בשומעם זאת תבעו מספר שחקנים לערוך ספירה חוזרת של הנקודות.

מדוע?

חידת חשבון:

על מאזני שקילה מונחות שתי כוסות; האחת מזכוכית והשנייה מקלקר. כוס הקלקר מלאה במים, וכוס הזכוכית ריקה.

במצב זה, שתי הכפות מאוזנות ומשקל כל אשר עליהן הא 400 גרם.

אם נעביר את תכולת כוס הקלקר לכוס הזכוכית - נצטרך להוסיף בכוס של הקלקר 300 גרם של חומר כלשהו כדי לאזן את הכפות.

על פי נתונים אלו, כמה שוקלת כל כוס? וכמה שוקלים המים?

חידת "מי אני":

יש לי ארבע רגליים, אך אין לי ידיים.

יש לי גב, אך אין לי בטן.

מי אני?

פתרונות לחידות מהעלון הקודם:

פתרון לחידת המחשבה:

הנמלה היתה על הצב...

פתרון לחידת חשבון:

גם כן שלוש שעות.

זמן הנסיעה נשאר אותו דבר ואינו משתנה לכמות האוטובוסים.

פתרון לחידת "מי אני":

הד.

זמני השבת:	י-ם:	כניסה:	יציאה:
	16:06	17:22	
	16:20	17:23	
	16:24	17:25	
	16:09	17:21	

לתגובות להנצחות ולקבלת העלון במייל:
elisha5765@gmail.com